ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΠΟΛΥΔΑΙΔΑΛΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

...ριοι Σύνεδροι,

...ιλικρινῶς ἐδίστασα ὅπως ἀναλά...ω τὰ πραγματευθῶ ἐνώπιόν σας τὸ ...ρὸν τὸ ἀσφαλιστικόν, διότι καίπολυ...ιλῶν εἶναι καὶ ἐξαιρετικὰ πολύ ...ιμον, ὅπως ἄλλωστε καὶ τὸ ἰσχῦον ...ν Ἑλλάδι πολυκέφαλον ἀσφαλιστι...ὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ζήτημα ...ν ἐκτὸς τῆς Πορτογαλίας καὶ μιᾶς ...λῆς ἀκόμη ὑπαναπτύκτων χωρῶν ἀ...ρὸς ἀλλαχοῦ.

Ἡ σύνδεσις μας μετὰ τῆς Κοινῆς ...ς Ἀγορᾶς ἐλέχθη ὅτι θὰ ...ήσῃ σταδιακῶς τὴν οἰκονομίαν ...ς ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς ὑπανά...ας καὶ θὰ διανοίξῃ εἰς αὐτὴν εὐ...ους ὁρίζοντας. Ἂν τοῦτο εἶναι ...ς ἐπ ἀληθέστερον εἶναι ὅτι διὰ ...ὑπάρξῃ ἡ εὐοίωνος αὕτη προοπτικὴ ...πρέπει νὰ τεθοῦν παρ' ἡμῶν αἱ προ...ίσεις τῆς προσαρμογῆς εἰς τὰς ...ήσεις τοῦ εὐρυτέρου οἰκονομικοῦ ...τος. Καὶ μία βασικὴ προϋπόθε...ις εἶναι ἡ προσαρμογὴ τοῦ ἀσφαλι...οῦ μας συστήματος, τὸ ὁποῖον ὡς ...ήμερον, δὲν διστάζω νὰ τὸ χα...ρίσω ὑπεργραφειοκρατικόν, ἀ...ιστικόν, ἀναστάλτικὸν τῆς πα...γικῆς δραστηριότητος. Μὲ ἕνα ...ν ἀντιπραγωγικόν.

...ὰ προσίθετον καὶ ἀντιεργατικὸν δι...ιφέρει μὲ τὴν ἀκαμψίαν του ἰδίαν ...ν ἀφορᾷ τοὺς νέους μαθητευομέ...ς ἐργάτας τὴν μείωσιν τῶν προσλή...ν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐργατι...ς ἀπασχολήσεως. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀ...ας ταύτης εἶναι αὐτόδηλοι αἱ ...ιτικοῦ συνέπειαι ἐνὸς θεσμοῦ ...ἐξοχὴν κοινωνικοῦ.

...ατὸν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ Ταμεῖα ...ὶ κεφαλῆς τὸ Ι. Κ. Α. — ἀρι...ὶ τρομαστικὸς διὰ μίαν μικρὰν χώ...ν — ἀπότελοῦν ἰσαρίθμους τροχοὺς ...ρίου ἐπὶ τῶν ὁποίων καθηλώνει ...ὰς τὴν ἐπιχείρησιν ἔχον τὴν ἀ...ιν νὰ ἐπιβιώσῃ αὕτη καὶ μάλιστα ...ὰ τελεῖῃ ἐντὸς ὀλίγου μὲ τὰς δυ...ὰς ἀκμαίας εἰς τὸν στιβον τοῦ Εὐ...ικοῦ οἰκονομικοῦ συναγωνισμοῦ ...ὸν τῆς ἠτοίμασε. Ἔ λοιπὸν κύ...ι Ὑφεῖλομεν νὰ διακηρύξωμεν ἀ...ῆς ἀκριβῶς μας καὶ νὰ ἐροντοφω...ήσῃ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιχείρησις ...λίγται ἐμπορικὴ εἴτε βιοτεχνικὴ ...ιομηχανικὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθή...ας εἶδε τὰ πρὸς βέβαιον ὅλεθρον καὶ ...ιμόν.

...ὰ σήμερον ὑπὲρ ποτὲ ἄλλοτε οἱ ...ὶ μενετοί. Δι' αὐτὸ δὲν θὰ ...ίμεν, δὲν πρέπει νὰ ἀρκεσθῶ...ὲ ἐπισημάνσεις. Ἀλλὰ θὰ ἀπευθύ...ὸ ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης προειδο...ὸν τοῦ εἶναι τόσω μᾶλλον δρα...ὰ καθ' ὅσον ἀπευθύνονται τὴν ...ν στιγμὴν καὶ ἐν ὄψει τοῦ ...ὸ ἀγῶνος ποὺ ἀναμένει τὴν Ἑλ...ὰ οἰκονομίαν εἰς τὸν στίβον τῆς ...ς Ἀγορᾶς. Θὰ τὸ ἔπαιμεν μὲ ὅ...ν δύναμιν τῆς φωνῆς μας: Δὲν ...μεν ὁ στίβος οὗτος νὰ μετα...ὰ ἡμᾶς καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις ...ς ἀσυναστήριον.

...ατὸν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ Ταμεῖα ...ὶ ἰδίαν ἕκαστον Διοίκησιν, ἴδιον προ...σωπικόν, ἴδια δυσανάλογα ἔξοδα, ἀ...ποτελοῦν ἕνα πρωτοφανὲς μωσαϊκὸν κανονισμῶν καὶ παροχῶν ἐπιβαρύνουν ἀφορήτως τὸ κόστος τῆς ἀσφαλίσε...ως καὶ συνιστοῦν μίαν τερατώδη ἀνι...σότητα ἡ ὁποία ἀντιλαμβάνεσθε πῶς ἐπιδρᾷ ψυχολογικῶς εἰς τοὺς ἠσφαλι...ομένους. Ἕνας νεώτερος λαβύρινθος εἰς τοὺς σκολιοὺς καὶ σκοτεινοὺς δια...δρόμους τοῦ ὁποίου κρύπτονται ἐν πολ...λοῖς ἀργόμισθοι καὶ παράσιτοι τῶν κομμάτων σιτιζόμενοι σήμερον πλου...σιοπαρόχως εἰς βάρος τοῦ παραγωγι...κοῦ μόχθου καὶ εἰς βάρος τῶν ἠσφα...λισμένων.

Καὶ εἶναι περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὅ...ι ἡ τοιαύτη κοινωνικὴ πολιτικὴ ἀ...σκουμένη εἰς τὴν χώραν μας χωρὶς ...σαφῆ προσανατολισμὸν χωρὶς τὴν ἀ...παραίτητον ὁμοιομορφίαν ἐγκυμονεῖ ...γενικωτέρους κινδύνους διὰ τὴν οἰκο...νομίαν. Διότι ἡ ἀλόγιστος ἐπιβάρυν...σις τῶν ἐπιχειρήσεων πέραν τῶν ὑπὸ ...ῆς ἐπιστήμης τῆς κοινωνικῆς οἰκονο...μίας καθοριζομένων ὁρίων, ἐπιδρᾷ εἰς ...ὸ κόστος παραγωγῆς πλήττει καὶ αὐ...τοὺς τοὺς μισθωτοὺς καὶ ἠσφαλισμέ...νους, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ πληρώ...σουν φόρον αἵματος εἰς τὸν ἀνερχόμε...νον τιμάριθμον. Ἀφ' ἑτέρου κατήντησε ...νὴθες τὸ φαινόμενον τῶν διαχειριστι...κῶν ἀνωμαλιῶν καὶ καταχρήσεων εἰς διάφορα Ταμεῖα εἴτε τῆς ἀπωλείας τοῦ ἰσοζυγίου των ποὺ ἀπολήγει εἰς τὴν χρεωκοπίαν τῶν εἰς βάρος καὶ πάλιν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἕτερον γνώρισμα τῆς κρατούσης ἀναρχίας εἰς τὸν ἀσφαλιστικὸν τομέα εἶναι οἱ ὑφιστάμενοι κοινωνικοὶ πόροι προνομιακῶς ὑπὲρ τῶν Ταμείων ὡρισμένων τάξεων καὶ δὴ τάξεων μηδεμίαν ἔχουσῶν σχέσιν μὲ τοὺς φορεῖς τῆς ἐργασίας. Διότι ἢ ἔχομεν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν ταξικὴν περιοριζομένην μεταξὺ τῶν ἐνεργῶς ἐργαζομένων ἀναφερομένην δηλαδὴ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων, ἢ ἔχομεν λαϊκὴν τοιαύτην, ὁπότε θὰ πρέπει νὰ περιλάβῃ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ σημερινὸν τραγελαφικὸν σύστημα εἶναι πάντως ἀδιανόητον καὶ ἀπράδεκτον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν βάσει τίνος δικαίου ἢ ποίας λογικῆς πρέπει νὰ πληρώνῃ ὁ ἔμπορος κοινωνικὴν εἰσφορὰν διὰ τὸν δικηγόρον καὶ ὄχι ὁ δικηγόρος διὰ τὸν ἔμπορον.

Καὶ ὁ ἔμπορος — αὐτὸς ὁ ἀγνοημένος ὑπὸ τοῦ κράτους — εἰς τὴν πραγματικότητα πληρώνει τόσα πολλὰ καὶ ὑπὲρ τόσων Ταμείων ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ἔχει χάσει τὸν λογαριασμὸν καὶ δὲν γνωρίζει τί πληρώνει.

Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὴν ἀλχημείαν τῶν εἰσφορῶν:

Ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφέρει ὁ ἐργοδότης 17% καὶ ὁ ἠσφαλισμένος 7%. Ἔχομεν 24% σὺν 4% καὶ 3% τὰ ἐπικουρικὰ 31% σὺν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ ἡμερομισθίων ἄνω τῶν 120 δρχ.3% σὺν εἰσφορὰ τοῦ Α. Ν. 5)843 6% σὺν χαρτόσημον 40,5%.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ 40,5% διότι ἂν ὑπολογισθοῦν τὰ 61 ἡμερομίσθια χωρὶς ἀντιπαροχὴν ποὺ πραγματοποιοῦν οἱ ἐργατοϋπάλληλοι ἤτοι τὸ 20% ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἐργασίμων ἡμερομισθίων τὰ ἀναλογοῦντα ἀσφάλισιρα 8,5% φθάνομεν εἰς τὸ καταπληκτικὸν ὕψος ἐπιβαρύνσεως τῶν 68,6%. Καὶ μάλιστα εἰς μίαν πτωχὴν χώραν. Τοῦτο ἀξιολογούμενον ἀπὸ πλουτολογικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως ἄγει εὐθὲς εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς ἀντιπαραγωγικότητος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐπιβάρυνσις φθάνει μόλις τὸ 9,5%, εἰς τὸ Βέλγιον τὸ 5,9% καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν ὑπερβαίνει τὸ 6,5%.

Ἀσφαλιζόμεθα ὡς ἐργοδόται κατὰ τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν ἀτυχημάτων τῶν ἐργατῶν μας καὶ ὅμως ὑποχρεούμεθα νὰ καταβάλωμεν τὰ τρία πρῶτα ἡμερομίσθια ἐξ ὁλοκλήρου χωρὶς ἀντιπαροχὴν ἐργασίας καὶ διὰ τὰς ἑπομένας ἡμέρας μέχρι τῶν 30 τὸ ἥμισυ τῶν. Προσαυξάνονται δὲ τὰ ἀσφάλιστρα αὐτὰ μὲ πρόστιμα ἐπὶ προστίμων ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως φθάνοντα ἢ ὑπερβαίνοντα τὸ 50%. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διηρωτήθησαν ποτὲ οἱ κύριοι ἀριμόδιοι τί κόστος ἐργασίας ἔχομεν;

ΕΠΙΤΑΙΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΦΟΡΕΥΣ

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν πλέον κοινὴ συνείδησις προκύπτει μία ἀδήριτος ἀνάγκη: Ἡ ἐνοποίησις τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως πρὸς ἐφαρμογὴν οἰκονομιῶν, κατάργησιν τῆς γραφειοκρατίας, μείωσιν τοῦ κόστους τῆς ἀσφαλίσεως καὶ εὐρυθμότερον λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ χάριν τῆς ὁλότητος τῶν ἠσφαλισμένων. Τὴν ἀνάγκην ταύτην διεκήρυξαν κατ' ἐπανάληψιν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ ἐπὶ συναπτὰ ἔτη ἀγωνιζονται ἐπὶ ματαίῳ καὶ πεισυν τας διαφόρους Κυβερνήσεις ὅπως χωρήσουν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐξυγίανσιν τῆς ἀσφαλίσεως.

Το 1952 μετεκλήθη Ἀμερικανὸς εἰδικὸς ὁ ὁποῖος καὶ συνέταξε σχετικὴν μελέτην. Δυστυχῶς ἔκτοτε δὲν ἔγινε οὔτε ἓν μικρὸν βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐνοποιήσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἐφάνη ἀτολμος ἔναντι τῶν ἀντιδράσεων τῆς ἀσφαλιστικῆς γραφειοκρατίας καὶ τῶν προστατῶν της.

Καθ' ἡμᾶς ἡ ἐνοποίησις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς δυο στάδια: Πρῶτον διὰ τῆς δημιουργίας δύο μεγάλων ἀσφαλιστικῶν φορέων, ἑνὸς τῶν μισθωτῶν τῶν προσφερόντων ἐξηρτημένην ἐργασίαν καὶ ἑνὸς τῶν ἐργοδοτῶν καὶ δεύτερον διὰ τῆς συγχωνεύσεώς των εἰς ἑνιαῖον φορέα.

Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὰ συστήματα τῶν προηγμένων χωρῶν:

Ἡ Αὐστρία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Ἰταλία ἡ Βραζιλία ἔχουν σύστημα αὐτοτελῶν κλάδων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, ἀτυχήματος καὶ γήρατος. Τὸ Βέλγιον τείνει πρὸς τὴν ἑνιαῖαν ἀσφάλισιν, ἡ Ἰαπωνία ἐπίσης. Εἰς τὴν Ἀργεντινὴν ἤρχισεν ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἐδόθη ἐντολὴ ἑνσωματώσεως τοῦ πλήθους τῶν ἀσφαλιστικῶν ἱδρυμάτων εἰς τὸ νεοπαγὲς ἵδρυμα Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἡ Γαλλία ἔχει ἀπὸ τοῦ 1945 ἐφαρμόσει τὸ ἑνιαῖον σύστημα, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Δανία, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Σουηδία, ἡ Φιλανδία ἀκόμη καὶ ἡ μικρὰ Ἰσλανδία ἐφαρμόζουν προηγμένα συστήματα ἑνιαίας ἀσφαλίσεως. Ἡ τάσις τῆς ἑνιαίας κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως χαρακτηρίζει ἐπίσης τὰ ἀσφαλιστικὰ συστήματα τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῦ Ἰράκ. Πολλὰ κράτη τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν προτάσεων τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἔχουν ὡς ὀργανωτικὴν βάσιν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑνιαίου,δηλαδὴ συνιστᾶται ἓν κεντρικὸν Ἀσφαλιστικὸν Ἵδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχήματος, γήρατος, ἀναπηρίας, ἀσθενείας καὶ μητρότητος.

Εἰς τὴν Χίλην ἀντιθέτως, πλέον τῶν 40 ἀσφαλιστικῶν φορέων εὑρίσκονται ἐν δράσει. Εἰς τὴν Πορτογαλίαν πολλοὶ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ λειτουργοῦν παραλλήλως. Εἰς τὴν Κούβαν καὶ τὴν Κόστα Ρίκαν καὶ τὴν Οὐραγουσσὴν δὲν ὑπάρχει ὠλοκληρωμένον σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὸ ρεκόρ τῶν 178 ἀσφαλιστικῶν φορέων. Εἶναι κύριοι νὰ μὴ αἰσθανόμεθα ἐντροπὴν διὰ τὸ κατάντημά μας; Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι δὲν τὴν συμμερίζονται οἱ ὑπεύθυνοι αὐτῆς τῆς καταστάσεως.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἑνοποίησιν θὰ πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ὑπὲρ τρίτων φόρων. Ὀπισθῆτε μὲ ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ ἀκούσατε τὴν ἀπαρίθμησιν μερικῶν ἐξ αὐτῶν:

Συμβολαιογράφων	95,7%
Νομικῶν	83,7%
Ὑπαλ. Αὐτ. ὀργ. καπν.	79,5%
Ὑγειονομικῶν	54,5%
Ὑπαλ. Φαρμ. ἐτ.	50,5%
Χημικῶν	45%
Μηχαν. Ἐργολ)τῶν	37,4%
Ἐφημερ)πωλῶν	79,6%
Χρηματιστῶν	89,8%
Ἐκτελωνιστῶν	79,5%
Ἠθοποιῶν	69,8%
Ἐργατῶν Τύπου	49,6%
Προσωπικοῦ ΣΕΚ	51,4%
Ἐργ. κεραμ)θῶν	41,5%
Τυπογρ. ἐφημερίδων	24,2%

Δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐπικουρικῶν Ταμείων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ ἀσφάλιστρα θὰ ἐπιβαρύνουν τὸν ἐνδιαφερόμενον κλάδον.

Ἀπαραίτητον ἐπίσης εἶναι ὅπως ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς συμμετάσχῃ εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῶν παροχῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἀποδοτικότητος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ὡς συμβαίνει εἰς πολλὰς χώρας.

Διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μας συστήματος εὐνόητον τυγχάνει ὅτι καὶ τὸ ὕψος τῶν ἀσφαλίστρων θὰ μειωθῇ καὶ μία δικαία κλιμάκωσις συντάξεων καὶ παροχῶν θὰ ἐπιτευχθῇ.

ΑΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ αὐταπατώμεθα ὅτι ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν συντόμως. Δι' ὃ καὶ θὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὰς ἐπενεκτέας εἰς τὸν ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμὸν τοῦ ΙΚΑ διαρρυθμίσεις ὡς συνιστώσας τὸ ἔλασσον τῶν ἐπιδιώξεών μας. Αὐτὸ ποὺ ζητοῦμεν καὶ ἐφικτὸν καὶ χρήσιμον εἶναι καὶ τὸ κυριότερον ἐδράζεται εἰς τὰ συμπράσματα τῆς ἀλανθάστου πρακτικῆς τοῦ ἐμπορίου.

Σήμερον τὸ ΙΚΑ εἶναι ὁ βραχνᾶς τοῦ ἐμπόρου, τοῦ ἐπαγγελματίου καὶ τοῦ βιοτέχνου. Ὑπάρχει τρόπος νὰ λειτουργήσῃ μὲ ἁπλούστερον σύστημα καὶ νὰ μετριάσῃ τὴν ταλαιπωρίαν ἑνὸς κόσμου ὁλοκλήρου ποὺ χειμάζεται ἀπὸ τὸν ὑπερεπαγγελματισμὸν, τὰς ποικίλας ἐπιβαρύνσεις καὶ τὴν ἔλλειψιν ἐργασιῶν.

Εἰσηγούμεθα ὅθεν:

1) Κατάργησιν τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν κλάσεων καὶ ἀντ' αὐτῶν καθιέρωσιν ἑνιαίου ποσοστοῦ κρατήσεων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν. Τὸ ἰσχῦον σύστημα εἶναι πολύπλοκον καὶ ἐμβάλλει εἰς μεγάλην ταλαιπωρίαν τοὺς ἐργοδότας.

2) Κατάργησιν τῶν ἐνσήμων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰσφορῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἀπηρχαιωμένον καὶ οὔτε ἐργοδότας ἐξυπηρετεῖ οὔτε τὸ ἵδρυμα. Ἀντ' αὐτοῦ προτείνομεν ὅπως καθιερωθῇ ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ ἵδρυμα καταστάσεων μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐργαζομένου μὲ τὰς ἀποδοχάς του καὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα ἀσφάλιστρα. Ἡ ἐν λόγῳ κατάστασις νὰ παραδίδεται ἀπ' εὐθείας ἢ νὰ ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς. Ἐν Μ. Βρετανίᾳ τὸ ταχυδρομεῖον διηκόλυνε τὰ μέγιστα τοὺς ἐργοδότας οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναμένουν τὴν σειράν των πρὸ τῶν θυρίδων τοῦ ἱδρύματος.

Μετὰ τὸν ἀπαραίτητον ἔλεγχον ὑπὸ τῆς μηχανογραφικῆς ὑπηρεσίας θὰ εἰσπράττεται ἡ εἰσφορὰ εἴτε δι' εἰσπρακτόρων τοῦ ΙΚΑ εἴτε διὰ καταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτοῦ. Οὕτω καὶ αἱ εἰσπράξεις θὰ γίνωνται τακτικώτερον καὶ τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικὸν θὰ μειωθῇ.

Πέραν τούτων διὰ πολλοστὴν φορὰν θὰ τονίσωμεν ὅτι ἐπιβάλλονται τὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια. Παρὰ τὰς ἐπαγγελίας των οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἵδρυσαν ταῦτα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς πραγματοποιήσεως οἰκονομιῶν. Σήμερον κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ ἐργοδοτικὸς κόσμος ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του εἰς τὰς ὑφισταμένας τοπικὰς ἐπιτροπὰς τοῦ ΙΚΑ αἱ ὁποῖαι ἀποφαίνονται κατὰ κανόνα ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων. Ἡ σύστασις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἐδραιώσῃ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης.

Καὶ τώρα εἰσερχόμεθα εἰς τὸ θέμα τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων. Ἐφ' ὅσον τὸ θέμα τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀναδιοργανώσεως ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἑνιαίαν μορφὴν ἐμφανίζεται σήμερον περίπου ὡς οὐτοπία θὰ πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν μετὰ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸ κλαδικὸν μας Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐλπίδα τῶν γηρατειῶν μας τὸν μονοδικὸν προστάτην τῶν ἀπομάχων τῆς τάξεως.

Ἀφοῦ ἠγωνίσθημεν ἐπὶ ματαίῳ θυσιάσαντες πρῶτοι τὸν κοινωνικὸν πόρον τοῦ Ταμείου μας εἰς τὸν βωμὸν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος ὑπὲρ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐξυγιάνσεως βλέπομεν τώρα ὅτι τίποτε δυστυχῶς δὲν εἶναι μονιμώτερον εἰς τὴν χώραν μας ἀπὸ τὰς προσωρινότητας καὶ ἐκκρεμότητας ἀφορώσας ἔστω ζωτικὰ καὶ φλέγοντα ζητήματα.

Πολλὰ στελέχη τῆς ἐμπορικῆς τάξεως ἤλπισαν ὅτι τὸ κράτος θὰ παρενέβαινεν ἐπὶ τέλους διὰ νὰ θέσῃ κάποιαν τάξιν εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν ποὺ εἶναι ὑπόθεσίς του ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων. Δὲν τοὺς ἀδικοῦμε

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἡ Δημοτικὴ ἡμῶν Μουσικὴ παρουσιάζει τελευταίως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νέου μαέστρου κ. Θεοφίλου Κάββουρα μιὰ θαυμασία ἐμφάνισι. Ἡ ἐπιτυχὴς σύνθεσις τῶν ἐκτελουμένων προγραμμάτων της δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς ὅλους τοὺς συμπολίτας νὰ ἀπολαύσουν ἕνα μουσικὸ πρόγραμμα γιὰ κάθε γοῦστο. Αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ἀληθεὶς ἀποστολὴ μιᾶς μουσικῆς συναυλίας εἰς τὸ ὕπαιθρον μπροστὰ στὸ ἐλεύθερο κοινό.

Ἡ τέχνη γιὰ τὴν τέχνη ποὺ ἐφαρμόζονταν μέχρι προχθὲς σὲ παρόμοιες περιπτώσεις ἔκανε πολλοὺς νὰ μὴ σταματοῦν γιὰ νὰ ἀκούσουν τὴν Φιλαρμονικὴ τοῦ τόπου μας. Πέρα ἀπὸ τὸ ψυχολογικό, αὐτὸ μέρος ἔχομε καὶ μιὰ θαυμασία ἐκτέλεσι προγραμμάτων ἀφῴων ἀπὸ κάθε πλευρᾶς. Ἔτσι ὁ νέος μαέστρος μὲ τὴν φιλότιμη ἐργασία του καὶ τὴν ἄρτια μουσικὴ του κατάρτισι συνεπικουρούμενος μὲ τὸ θαυμάσιον ἀνθρώπινον ὑλικὸ ποὺ συνθέτει στὴ Φιλαρμονικὴ μας θὰ μᾶς δίδῃ ἀσφαλῶς συχνὰ εὐκαιρίες μουσικῆς ἀπολαύσεως ἀρτίας καὶ ἀντάξίας τῆς ἱστορίας τῆς Φιλαρμονικῆς μας.

Δ. Γ.

ΟΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ
ΚΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ
Μετέφερον τὸ ἰατρεῖον των
Μαιζῶνος —Παντανάσσης 29
(παρὰ τῇ Δημαρχίᾳ) τηλ. 36—89

ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΒΑΦΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
Σᾶς γνωστοποιοῦμεν, ὅτι τὸ κατάστημά μας εἶναι τὸ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ, ποὺ ἐγκατέστησε νεωτάτου τύπου ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΒΑΦΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ (Τσάντες, παπούτσια, ζῶνες) ὡς καὶ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΟΣ ΑΙ ΒΑΦΑΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ, τελείως ἀπορροφητικαὶ καὶ μεγάλης ἀντοχῆς
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΒΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 - ΤΗΛ. 50.06 (ἔναντι Κατράντζου)

ΠΡΟΤΥΠΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ"
ΣΤΕΦ. Γ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ
ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
διὰ πρόωρα καὶ ἐξησθενισμένα βρέφη (νεογνά)
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
Συνεχὴς παροχὴ ὀξυγόνου ἐπὶ ἀσθενειῶν πνευμόνων καὶ καρδίας.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 52, ΤΗΛ. 27—31, ΠΑΤΡΑΙ

Εἰδήσεις, σχόλια, παρατηρήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ἀνταπόκρισις). Ἡ ἐλβετικὴ ἐφημερὶς «Νόϋγιε Μπερνὲρ Τσαιτουγκ» ὑπὸ τὸν τίτλον «Γῶς ἡ Ἑλλὰς ἀνέλαβε», γράφει ἐκτενῶς περὶ τῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς τομεῖς: τουριστικόν, νομισματικόν, βιομηχανικὸν καὶ ναυτιλιακόν.

Ὡς πρὸς τὸν τουριστικὸν τομέα ἡ ἐφημερὶς τονίζει τὴν βελτίωσιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρεται εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁδηγοῦσαν πρὸς Σούνιον. Αὐτὴ ἡ ὁδὸς—γράφει— ἦτο ἰδέα τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ. Προσθέτει ἐπὶ πλέον, ὅτι μοντέρνοι δρόμοι ὑπάρχουν σήμερον ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὸν οἰκονομικὸν τομέα καὶ γενικῶς διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ὑπογραμμίζει τὸ γεγονὸς τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ εἰς τὴν δραχμήν. Αἱ καταθέσεις—γράφει— εἰς τὰ Ταμιευτήρια ἀπὸ 4.069 ἑκατομμύρια τὸ 1955 ἀνῆλθον εἰς 17.633 ἑκατομμύρια δραχμῶν τὸ 1960.

Εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, ἡ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐκβιομηχάνισις προχωρεῖ μὲ τρόπον συστηματικόν. Καὶ ἀπαριθμεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα ὑδροηλεκτρικὰ καὶ